

СПАСЕНИЕ

1. Человѣкъ, въ свое-то природно състояние, не може да ся спасе.

Иоан. 3: 3. Истина, истина, ти думамъ, ако нѣкой не ся роди отъ горѣ, не може да види царство-то Божіе.

Иоан. 3: 7. Не ся чуди че ти рѣкохъ: Трѣбува да ся родите отъ горѣ.

Рим. 8: 7. Защо-то плотско-то мѣдрованіе е вражда на Бога.

Рим. 8: 8. Защо-то, кои-то сѣ въ плоть, не могатъ да угождѣтъ Богу.

Еф. 2: 3. И бѣхми, по естество, чяда на гнѣвъ-тъ, както и други-ти.

Іер. 17: 9. Сърдце-то е лъстиво въ сичко, и твърдѣ повредено; кой може да го разумѣе?

2. Человѣкъ не може да ся спасе, съ добры-ты си работы, съ молитвы-ты си, съ милостыни-ты си.

Тим. 3: 5. Не за праведны-ты работы, кои-то ныи направихмы, но споредъ милость-тъ си, ны спасе, съ баниѣ-тъ (*)

(*) Тая баня не е отъ водѣ, но е очищеніе-то на Святаго Духа. Кръщеніе-то съ водѣ не ще ны спасе безъ вѣруваніе въ Исуса Христа. Мар. 16: 16. Кой-то вѣрува, и ся кръсти, ще ся спасе, а кой-то не вѣрува ще бѣде осъденъ.